

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין משגיחין בבת קול.	דאמר: (רבי יהושע)										!	◇
וסברי בית שמאי דברכת היום עדיפא?												ג
הנכנס לביתו במוצאי שבת - מברך על היין ועל המאור ועל הבשמים ואחר כך אומר הבדלה, ואם אין לו אלא כוס אחד - מניחו לאחר המזון ומשלשן כולן לאחרין	והתניא:											ג
והא, ממאי דבית שמאי היא, דלמא בית הלל היא?												ג
לא סלקא דעתך, דקתני מאור ואחר כך בשמים, ומאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא - בית שמאי												!
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המזון שבתחלה ועל הבדלה שהיא בסוף, על מה נחלקו? על המאור ועל הבשמים	דתניא, אמר רבי יהודה:											!
מאור ואחר כך בשמים	בית שמאי:	◆	■	■	!							◇
בשמים ואחר כך מאור.	בית הלל:	◆	■	■	!							◇
וממאי דבית שמאי היא ואליבא דרבי יהודה, דילמא בית הלל היא, ואליבא דרבי מאיר?												ג
לא סלקא דעתך, דקתני הכא במתניתין: בית שמאי אומרים, נר ומזון בשמים והבדלה, ובית הלל אומרים: נר ובשמים מזון והבדלה והתם בברייתא קתני: אם אין לו אלא כוס אחד - מניחו לאחר המזון												!
ומכל מקום קשיא												ג
שאני עילוי יומא מאפקוי יומא, עילוי יומא - כמה דמקדמינן ליה עדיף, אפקוי יומא - כמה דמאחרין ליה עדיף. כי יוכי דלא להוי עלן כמשוי.	קא סברי בית שמאי:											!
וסברי בית שמאי ברכת המזון טעונה כוס?												ג
בא להם יין לאחר המזון, אם אין שם אלא אותו כוס - בית שמאי אומרים: מברך על היין ואחר כך מברך על המזון.	והא תנן:											ג
מאי לאו דמברך עילויה ושתי ליה												ג
לא, דמברך עילויה ומנח ליה.												!
המברך צריך שיטעם	והאמר מר:											ג
דטעים ליה.												!
טעמו - פגמן	והאמר מר:	■	ג									
דטעים ליה בידיה.												!
כוס של ברכה צריך שיעור	והאמר מר:	ג	■									
והא קא פחית ליה משיעוריה		ג										
דנפיש ליה טפי משיעוריה.												!
והא, אם אין שם אלא אותו כוס קתני		ג										
תרי לא הוי, ומחד נפיש.												!
מברך על היין ושותהו, ואחר כך מברך ברכת המזון	והא תני רבי חייא, בית שמאי:											ג
אלא: תרי תנאי ואליבא דבית שמאי.												!
בית שמאי אומרים וכו'.												■
נוטלין לידיים ואחר כך מוזגין את הכוס, שאם אתה אומר מוזגין את הכוס תחלה - גורה שמא יטמאו משקון שאחורי הכוס מחמת ידיו, ויחורו ויטמאו את הכוס.	תנו רבנן, בית שמאי:											◆
ולייטמו ידים לכוס												ג

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ידים שניות הן, ואין שני עושה שלישי בחולין אלא על ידי משקין.												◇	נב.
מוזגין את הכוס ואחר כך נוטלין לידים, שאם אתה אומר נוטלין לידים תחלה, גזרה שמא יטמאו משקין שבידים מחמת הכוס, ויחזרו ויטמאו את הידים.	בית הלל אומרים:											◇	נב.
וניטמי כוס לידים												⋈	נב.
אין כלי מטמא אדם.												!	נב.
וניטמי למשקין שבתוכן												⋈	נב.
הכא בכלי שנטמאו אחוריו במשקין עסקינן, דתוכו טהור וגבו טמא.												!	נב.
כלי שנטמאו אחוריו במשקין - אחוריו טמאים, תוכו ואוגנו ואזנו וידיו טהורין, נטמא תוכו - נטמא כולו.	דתנן:											!	נב.
במאי קא מיפלגי?												^	נב:
אסור להשתמש בכלי שנטמאו אחוריו במשקין, גזרה משום ניצוצות, וליכא למגזר שמא יטמאו המשקין שבידים בכוס	בית שמאי סברי:											◇	נב:
מותר להשתמש בכלי שנטמאו אחוריו במשקין, אמרי: ניצוצות לא שכיחי, ואיכא למיחש שמא יטמאו משקין שבידים מחמת הכוס. דבר אחר: תכף לנטילת ידים סעודה.	ובית הלל סברי:											◇	נב:
מאי דבר אחר?												⋈	נב:
לדידכו דאמריתו אסור להשתמש בכלי שאחוריו טמאין דגזרינן משום ניצוצות, אפילו הכי - הא עדיפא, דתכף לנטילת ידים סעודה.	הכי קאמרי להו בית הלל לבית שמאי:											!	נב:
בית שמאי אומרים, מקנת וכלי.												◇	נב:
מקנת ידיו במפה ומניחה על השלחן, שאם אתה אומר על הכסת - גזרה שמא יטמאו משקין שבמפה מחמת הכסת, ויחזרו ויטמאו את הידים.	תנו רבנן, בית שמאי:											◇	נב:
ונטמיה כסת למפה												⋈	נב:
אין כלי מטמא כלי.												!	נב:
ונטמיה כסת לגברא גופיה												⋈	נב:
אין כלי מטמא אדם.												!	נב:
על הכסת, שאם אתה אומר על השלחן, גזרה שמא יטמאו משקים שבמפה מחמת השלחן, ויחזרו ויטמאו את האוכלין.	בית הלל אומרים:											◇	נב:
ולטמא שלחן לאוכלין שבתוכן												⋈	נב:
הכא בשלחן שני עסקינן, ואין שני עושה שלישי בחולין אלא על ידי משקין.												!	נב:
במאי קמיפלגי?												^	נב:
אסור להשתמש בשלחן שני, גזרה משום אוכלי תרומה	בית שמאי סברי:											◇	נב:
מותר להשתמש בשלחן שני, אוכלי תרומה זריזין הם. דבר אחר: אין נטילת ידים לחולין מן התורה.	ובית הלל סברי:											◇	נב:
מאי דבר אחר?												⋈	נב:
וכי תימרו מאי שנא גבי אוכלין דחיישינן, ומאי שנא גבי ידים דלא חיישינן - אפילו הכי הא עדיפא, דאין נטילת ידים לחולין מן התורה. מוטב שיטמאו ידים דלית להו עיקר מדאורייתא - ואל יטמאו אוכלים	הכי קאמרי להו בית הלל לבית שמאי:											!	נב:
מכבדין וכלי.	בית שמאי:											◇	נב:
מכבדין את הבית ואחר כך נוטלין לידים, שאם אתה אומר נוטלין לידים תחלה, נמצא אתה מפסיד את האוכלין. אבל נטילת ידים לבית שמאי תחלה - לא סבירא להו, מאי טעמא - משום פירורין.	תנו רבנן, בית שמאי:											◇	נב:
אם שמש תלמיד חכם הוא, נוטל פירורין שיש בהן כזית ומניח פירורין שאין בהן כזית.	בית הלל:											◇	נב:
מסייע ליה לרבי יוחנן												■	נב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פירורין שאין בהם כזית מותר לאבדן ביד.	דאמר רבי יוחנן:									■	■	◇
במאי קמיפליגי?										^		
אסור להשתמש בשמש - עם הארץ	בית הלל סברי:					◆			!			◇
מותר להשתמש בשמש עם הארץ.	בית שמאי סברי:					◆			!			◇
בכוליה פרקין הלכה כבית הלל, בר מהא דהלכה כבית שמאי.	רבי יוסי בר חנינא אמר רב הונא:									■		◇
מתני איפכא, ובהא נמי הלכה כבית הלל.	רבי אושעיא:									■		◇
גר ומזון וכו'.	בית שמאי:										■	◇ <
רב הונא בר יהודה איקלע לבי רבא, חזייה לרבא דברך אבשמים ברישא.	[רבא]										○	◇
מכדי בית שמאי ובית הלל אמאור לא פליגי	אמר ליה: [רב הונא בר יהודה]										♣	◇
גר ומזון בשמים והבדלה.	דתנן, בית שמאי:					◆			♣			◇
גר ובשמים מזון והבדלה.	בית הלל:					◆			♣			◇
זו דברי רבי מאיר	עני רבא בתריה:									!		◇
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המזון שהוא בתחלה ועל הבדלה שהיא בסוף. על מה נחלקו - על המאור ועל הבשמים	אבל רבי יהודה אומר:									■	!	◇
על המאור ואחר כך בשמים	שבית שמאי אומרים:					◆			■	!		
בשמים ואחר כך מאור.	ובית הלל אומרים:					◆			■	!		
נהגו העם כבית הלל אליבא דרבי יהודה.	ואמר רבי יוחנן:									■		◇
בית שמאי אומרים, שברא כו'.											■	◇ <
בברא כולי עלמא לא פליגי דברא משמע, כי פליגי בבורא	רבא:										■	◇
בורא - דעתיד למברא	בית שמאי סברי:					◆			■	■		
בורא נמי דברא משמע.	ובית הלל סברי:					◆			■	■		
(עמוס ד') יוצר אור ובורא חשך, (ישעיהו מ"ה) יוצר הרים ובורא רוח, (ישעיהו מ"ב) בורא השמים ונוטיהם	מתלב רב יוסף:									■	♣	◇
בברא ובורא כולי עלמא לא פליגי דברא משמע, כי פליגי - במאור ומאורי	אלא אמר רב יוסף:										■	◇
דבית שמאי סברי: חדא נהורא איכא בנורא	דבית שמאי סברי:					◆			■	■		
ובית הלל סברי: טובא נהורי איכא בנורא.	ובית הלל סברי:					◆			■	■		
הרבה מאורות יש באור.	תניא נמי הכי, אמרו להם בית הלל לבית שמאי:									■		◇
אין מברכין כו'.												■ <
בשלמא נר - משום דלא שבת, אלא בשמים מה טעם לא?												♣
הכא במסכת נכרים עסקינן, מפני שסתם מסכת נכרים לעבודה זרה היא.	רב יהודה אמר רב:										!	◇
אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של עבודה זרה	הא מדקתני סיפא:									■	♣	◇
מכלל דרישא לאו בעבודה זרה עסקינן												♣

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

ברכות-אלו דברים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מה טעם קאמר, מה טעם אין מברכין לא על הנר ולא על הבשמים של נכרים - מפני שסתם מסבת נכרים לעבודה זרה.	רבי חנינא מסורא:											!	◇	נב:
אור ששבת מברכין עליו, ושלא שבת - אין מברכין עליו.	תנו רבנן:												■ ◇	נב:
מאי שבת ומאי לא שבת?													^	נב: